

Ομιλία σε συγκεντρώσεις στη Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Η Κ.Ε του ΑΚΕΛ αποδέχθηκε με χαρά την πρόκληση να στείλει εκπρόσωπο της σ' αυτή την συγκέντρωση που οργάνωσε η "Προοδευτική" για μια ενημέρωση πάνω στην κατάσταση πραγμάτων που επικρατεί αυτή την περίοδο στην Κύπρο.

Το κόμμα μας τοποθετεί φηλά το φοιτητικό δυναμικό και κατανοεί την ανάγκη που νιώθει για πιο τακτικές, πιο συστηματικές επαφές με το κόμμα των Κυπρίων εργαζομένων. Πρέπει να σας πω, ότι απ' αυτής της πλευράς οι Κύπριοι φοιτητές που βρίσκονται στην Ελλάδα είναι σε πλεονεκτική θέση έναντι των φοιτητών μας σ' άλλες χώρες. Και τούτο γιατί εδώ βρίσκεστε σ' ένα χώρο όπου τα προβλήματα είναι εξ' αντικειμένου πιο κοντά στα δικά μας.

Πέρα απ' αυτό όμως βρίσκεστε και σ' ένα χώρο όπου θέτουν ολοένα και πιο αποφασιστικά την σφραγίδα τους στην πολιτική κονίστρα οι συνεπείς προοδευτικές δυνάμεις, το κόμμα της εργατικής τάξης, το ηρωϊκό ΚΚΕ. Οι αγώνες που ξεδιπλώνονται στην Ελλάδα για την πλήρη ανεξαρτησία της χώρας, για την ειρήνη, για τα δικαιώματα των εργαζομένων, οι αγώνες στον χώρο των ιδεών είναι συγκλονιστικοί και απο πλευράς μαχητικότητας κι' από πλευράς μαζικότητας και δεν μπορούν παρά να εξασκούν την θετική τους επίδραση πάνω στους νέους και τις νέες της Κύπρου, που φοιτούν στα ανώτερα ελληνικά ~~επ~~ εκπαιδευτήρια.

Επιτρέψτε μου με την ευκαιρία και των ημερών αυτών του Πολυτεχνείου να διαβιβάσω προς το αδερφό κόμμα, προς ~~τους~~ τους Έλληνες Κομμουνιστές, προς το μεγάλο κίνημα της ελληνικής αριστεράς, πώς τις καταβολές του σ' όλη εκείνη την ολοδόξα, θυσία και αίμα πορεία του λαού που ~~η~~ ξεκινά από την θρυλική αντίσταση και φτάνει στο φωτεινό άστρο του Πολυτεχνείου τον θαυμασμό μας και την στέρεα πίστη μας πως δεν μπορεί παρά να θριαμβεύσουν μια μέρα πλήρως τα υψηλά ιδανικά των χιλιάδων μαρτύρων της Ελληνικής Ελευθερίας.

Είναι σαφές ήδη ότι γίνονται κάποια βήματα προς τα μπρός κι' όσο κλιμακώνονται οι αγώνες τόσο η κίνηση θα επιταχύνεται.

Πάντως αποτελεί αξίωμα, ότι ο ρόλος του ελλαδικού παράγοντα στον Κυπριακό-απελευθερωτικό αγώνα θα καταστεί πιο αποτελεσματικός όταν η Ελλάδα θ' αποδεσμευτεί εντελώς απ' όλες τις δεσμεύσεις της έναντι των αμερικανών και του ΝΑΤΟ.

Φίλοι,

Στην Κύπρο πύκνωσαν τελευταία τα σύγνεφα. Για πρώτη φορά βρέθηκε το νησί, χωρίς μάλιστα να το καλοκαταλάβει, άμεσα μπλεγμένο στον φοβερό πόλεμο που μαίνεται στον Λίβανο. Το κυπριακό έδαφος και δεν αναφέρομαι μόνο στο έδαφος των βρετανικών βάσεων, χρησιμοποιούνται από τους Αμερικανούς και τους νατοϊκούς συμμάχους τους, τους Γάλλους, τους Ιταλούς και τους Βρεττανούς, για σκοπούς διακίνησης και ανεφοδιασμού των δυνάμεων τους. Το αεροδρόμιο της Λάρνακας πήρε τις τελευταίες βδομάδες την όψη στρατιωτικής βάσης που βρίσκειται μάλιστα επί ποδός πολέμου. Η θάλασσα της Λάρνακας επίσης είναι γεμάτη με πολεμικά σκάφη, που θεωρούν την Κύπρο το πιο ασφαλές τους ορμητήριο στην άμεση γειτνίαση του Μεσανατολικού θεάτρου πολέμου. Πριν λίγες μέρες πάλι τα Βρετανικά στρατεύματα οργάνωσαν μεγάλα αποβατικά γυμνάσια μ'ένσφαιρα πυρά στην περιοχή του Αιάμα. Κι'αυτά οπωσδήποτε σ'άμεση σχέση με την κατάσταση στον Λίβανο όπου ως γνωστό ξεδιπλώνεται την στιγμή αυτή μια πρώτου βαθμού ιμπεριαλιστική επιδρομή, που σκοπό ουσιαστικά έχει την συνέχιση των περυσινών ισραηλιτικών επιχειρήσεων και την επέκτασή τους προς την κατεύθυνση και της Συρίας.

Αποτελεί εκτίμηση του ΑΚΕΛ, που επικυρώνεται από το κάθε συνέδριο, ότι πίσω από το δράμα της Κύπρου βρίσκεται η επίμονη προσπάθεια του Ιμπεριαλισμού να θέσει υπό τον πλήρη του έλεγχο το νησί για να το χρησιμοποιήσει σαν ένα πρώτης τάξεως αβύθιστο αεροπλανοφόρο στις σταυροφορίες του στην καυτή ζώνη των πετρελαίων. Οι περιπέτειες του λαού μας τις τελευταίες τρεις δεκαετίες κινούνται με κάποιο τρόπο παράλληλα προς τις φάσεις μέσα από τις οποίες πέρασε και περνά η ιμπεριαλιστική επιδρομή στον Μεσανατολικό χώρο. Την κλιμάκωση αυτής της επιδρομής, μέσα στην δεκαετία του 60 και του 70 μπορεί να την συναντήσει κανείς στο κορμί της Κύπρου με την μορφή της έντασης των συνωμοσιών (πούφτασαν και μέχρι το πραξικόπημα και την εισβολή) για την διάλυση του ανεξάρτητου, αδέσμευτου κράτους και τον διαμελισμό του.

Η εντελής πρόσφατη έξαρση της επιδρομής που πήρε τον χαρακτήρα ολοκληρωτικού πολέμου, ανοικτού κι'απροκάλυπτου ενάντια στον Λιβανικό λαό και τους Παλαιστινίους, έχει την άμεση αντανάκλαση της στις συγκεκριμένες ενέργειες προς την κατεύθυνση της ανακήρυξης του Τ/Κ κράτους και της οριστικοποίησης του διαμελισμού.

Μέσα ακριβώς σ'αυτές τις συνθήκες, που πλησιάζουμε ίσως προς το αποκορύφωμα της μάχης της Μέσης Ανατολής σαν μέρος του γενικώτερου στρατηγικού σχεδίου των ΗΠΑ για την εξασφάλιση στρατιωτικής υπεροχής έναντι της Σοβιετικής Ένωσης, η Κυπριακή Δημοκρατία και το λέμε με θλίψη μας αυτό, δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων και στο επίπεδο του κύρους, που απόκτησε μέσα στον αδέσμευτο κόσμο. Παραχώρησε διευκολύνσεις στην λεγόμενη "ειρηνευτική δύναμη" των ΗΠΑ και των συμμάχων τους, που αυτοπροσηλθήθηκε στον Λίβανο και που πολύ γρήγορα μετεξελιχθήκε σ'επιδρομική δύναμη παίρνοντας άμεσα μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις ενάντια στις πατριωτικές δυνάμεις της χώρας. Εμείς σαν Κόμμα κρίνουμε πολύ συστηρά αυτή την συμπεριφορά που για μας είναι εντελώς απαράδεκτη, δεν συνάδει με την όλη εξωτερική πολιτική του κυπριακού κράτους, υποσιδιάπει τις θέσεις της Κύπρου διεθνώς, μέσα στον χώρο των φυσικών της συμμάχων κι'επιπρόσθετα εκθέτει το νησί στον φοβερό κίνδυνο της άμεσης εμπλοκής του σε μια γενικότερη ανάφλεξη στην περιοχή. Ο Γ.Γ. του Κόμματος σ. Παπαϊωάννου έθεσε την περασμένη βδομάδα το ζήτημα αυτό εντελώς ωμά προειδοποιώντας, ότι σε περίπτωση που θα πληγεί λ.χ. η Συρία θα μπορούσε η χώρα αυτή για λόγους αυτοάμυνας να πλήξει το κυπριακό έδαφος, που χρησιμοποιείται ανενόχλητα από τους επιδρομείς.

Τα επιχειρήματα που προτάσσονται για το ότι δήθεν οι "ειρηνευτές" απλώς χρησιμοποιούν το κυπριακό έδαφος για διακίνηση φαρμάκων και τροφίμων στα στρατεύματα τους κι'ότι οι διευκολύνσεις παραχωρήθηκαν πρώτου αρχίσουν οι πολεμικές συγκρούσεις, εμείς τ' απορρίπτουμε, δεν τα θεωρούμε σοβαρά κι'αυτό το διακηρύξαμε επανειλημμένα και σε συλλαλητήρια και σε διαδηλώσεις. Είναι ντροπή, λ.χ. η Κύπρος να λείπει να στους Αμερικανούς και το ΝΑΤΟ όταν αυτή τούτη η Τουρκία του Εβρέν, είπε όχι.

Γύρω απ'αυτό το ζήτημα το ΑΚΕΛ θ'ασκήσει το μέγιστο της επιρροής του για ν'αναθεωρήσει η κυβέρνηση την στάση της και να επανέλθει στον δρόμο που ανταποκρίνεται προς τα αισθήματα της μεγάλης πλειοψηφείας του λαού, στα συμφέροντα του αγώνα της Κύπρου και της ειρήνης στην περιοχή.

Πρέπει να ομολογήσω, ότι αυτό το θέμα προκάλεσε μια δοκιμασία στις γραμμές της Δημοκρατικής Συνεργασίας. Δεν είναι όμως αυτό το μοναδικό πρόβλημα, που δημιουργήθηκε στις σχέσεις μας με το ΔΗΚΟ, και που, αναμφίβολα, ανησυχεί πολύ τον λαό μας και ιδιαίτερα τα πλατειά δημοκρατικά του στρώματα, που έδωσαν και κέρδισαν κάτω

από πολύ αντίξοες συνθήκες την μεγάλη μάχη των προεδρικών εκλογών του περασμένου Φλεβάρη κι' εναπόθεσαν σοβαρές ελπίδες στο μίνιμουμ πρόγραμμα, που υπερψηφίστηκε πανηγυρικά από τον λαό.

Φίλοι,

Τον περασμένο Αύγουστο ύστερα από διηγή μας επίμονη παράκληση κι' ύστερα από εντολή του ΟΗΕ, ο Γ.Γ. του Διεθνούς Οργανισμού Πέρεζ Ντε Γιουεγιάρ ανάλαβε προσωπική προσπάθεια για να σπάσει το αδιέξοδο στο οποίο είχαν οδηγηθεί οι διακοινοτικές και να δώσει νέα ώθηση στην διαδικασία των συνομιλιών.

Η περίοδος εκείνη ήταν μια περίοδος μεγάλης έντασης με τον Ντενκτάς ν' απειλεί ανοικτά, μετά το ισχυρό ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ του Μαΐου, πως θ' ανακηρύξει το ανεξάρτητο κράτος και θα εποίκηση το Βαρώσι. Κι' όλ' αυτά συνδέονταν με πληροφορίες για πρόθεση των Αμερικανών να δημιουργήσουν βάσεις στην κατεχόμενη Κύπρο.

Την αποχαλίνωση του Ντενκτάς πούπαιζε ένα μεγαλύτερο παιχνίδι την αντιμετώπιζαν με σθένος οι Τ/Κυπριακές προοδευτικές δυνάμεις, πούνακ συσπειρωμένες γύρω από το Ρεπουμπλικάνικο Κόμμα και το Κόμμα Κοινωνικής Απελευθέρωσης όπως επίσης και γύρω από τα συνδικάτα "Ντεβίς". Στα τέλη του Ιούνη συναντηθήκαμε στην Πράγα στα πλαίσια του Παγκοσμίου Συνεδρίου Ειρήνης με τους Οζγκιούρ, Ντουρντουράν και Σαριτζά ηγέτες των τριών αυτών οργανώσεων και από κοινού διακηρύξαμε την πλήρη μας αντίθεση σε οτιδήποτε μπορεί να οδηγήσει στον διαμελισμό της νήσου και την διπλή ένωση. Πρέπει να πω ότι σ' εκείνη την συνάντηση οι Τουρκοκύπριοι ηγέτες μας είπαν, ότι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την αντιμετώπιση του κινδύνου του διαμελισμού θα ήταν η εξαπόλυση από μέρους μας μιας επίθεσης ειρήνης, με συγκεκριμένες προτάσεις και μέτρα που θα ενίσχυαν τις θέσεις των Τ/Κ πολιτικών δυνάμεων που μάχονταν σ' ένα κλίμα τραχύ με στρατεύματα κατοχής και την Χούντα να καλλιεργεί τον σωβινισμό για το ενιαίο, ομόσπονδο κράτος και θ' απομόνωνε την ομάδα Ντενκτάς.

Το Μνημόνιο Γιουεγιάρ της 8ης Αυγούστου ήρθε λοιπόν σε μια στιγμή που οι καταστάσεις απαιτούσαν μια πιο αποφασιστική παρεμβολή από μέρους του Διεθνούς Οργανισμού για να δοθεί μια κινητικότητα στο Κυπριακό.

Το Μνημόνιο περιλάμβανε τρεις έτσι καλούμενους δείχτες που τα ενδιαφερόμενα μέρη καλούνταν να δηλώσουν αν αποδέχονται σαν πλαίσιο συζήτησης. Οι δείχτες αυτοί αναφέρονταν σε τρία βασικά, άλυτα θέματα, το Εκτελεστικό, το Νομοθετικό και το Εδαφικό και για το κάθε ένα απ' αυτά ο Γιουεγιάρ υπόβαλλε δύο υπαλλαχτικές απόψεις που με κάποιο τρόπο είχαν στον ένα ή τον άλλο βαθμό τεθεί στην τράπεζα των συνομιλιών από τις δύο πλευρές. Αν, τόνιζε, γινόταν δεχτή αυτή η προσέγγιση, τότε θα προσφέρονταν σε συνέχεια και άλλοι δείχτες πάνω σε άλλα ουσιαστικά θέματα.

Το Π.Γ. του ΑΚΕΛ σε ειδική συνεδρίαση του στις 19 Αυγούστου μελέτησε το Μνημόνιο κατέληξε στην απόφαση ότι βρίσκεται απόλυτα στα πλαίσια της εντολής του Γιουεγιάρ για προσφορά καλών υπηρεσιών για την εξεύρεση λύσης του Κυπριακού και τόνισε ότι πρέπει ν'αντι-κρυστεί η πρωτοβουλία θετικά για ν'ανοίξει ο δρόμος για ουσιαστικές διακοινοτικές συνομιλίες για την λύση της εσωτερικής πτυχής του Κυπριακού.

Ειδικά όσον αφορά τους δείχτες η απόφαση του Π.Γ. έλεγε ότι "συνιστούν σύστημα διαπραγματεύσεων" και πρέπει ν'αντικρυστούν σαν μέρος μιας συνολικής συμφωνίας, που απαραίτητα θα προνοεί και την αποχώρηση των τουρκιικών στρατευμάτων κατοχής".

Πρέπει να πούμε, ότι από την πρώτη στιγμή της εκδήλωσης της πρωτοβουλίας Γιουεγιάρ το Μνημόνιο δέχτηκε λυσσασμένη επίθεση. Το κτύπησαν με ιδιαίτερη μανία η ΕΔΕΚ, ο Αρχιεπίσκοπος, αποκαλώντας το διχοτομικό και κατηγορώντας άμεσα τον Γιουεγιάρ για απάτη. Αναμασούνταν εδώ όλα τα γνωστά συνθήματα για το μάταιο των διακοινοτικών συνομιλιών, για το ότι είναι περιττή η διεξαγωγή τους εν όσω υπάρχουν στην Κύπρο τουρκιικά στρατεύματα, για την ανάγκη αλλαγής της τακτικής αγώνα, για τότε οι Τ/Κ δεν κάνουν αγώνα γιατί δεν στρέφονται άμεσα ενάντια στα στρατεύματα κατοχής κτλ. Επρόκειτο ουσιαστικά για την συνέχεια μιας γραμμής, που αρνούνταν να κυτάξει κατάματα τις κυπριακές πραγματικότητες, αρνούνταν ν'αναγνωρίσει στην πράξη το τουρκιικό στοιχείο και την αρχή της Ομοσπονδίας πούχε υιοθετηθεί επί Μακαρίου και ικανοποιούνταν με την ωραία συνθηματολόγηση, που όχι μόνο πουθενά δεν μπορούσε να οδηγήσει αλλά αντί-στροφα ενίσχυε τις θέσεις της αδιάλλαχτης Τ/Κ ηγεσίας και εξυπη-ρετούσε εξαντικειμένου τα σχέδια της. Αυτή η γραμμή είχε προβλη-θεί κατά κόρο και στην προεκλογική περίοδο ενισχυμένη μάλιστα κι'

από ισχυρούς κύκλους της Αθήνας και ο λαός την έθαψε με την ψήφο του γιατί δικαιολογημένα του θύμιζε τυχοδιωκτισμούς που τους είχε πληρώσει πολύ ακριβά.

Όσον αφορά το θέμα των τουρικών στρατευμάτων δεν περιμέναμε κι'ούτε ήταν λογικό ο Γκουεγιάρ να θέσει ένα τέτοιο θέμα στους δείχτες του γιατί η παρουσία των κατοχικών στρατευμάτων στην Κύπρο δεν μπορεί να είναι θέμα συζήτησης. Εδώ ο στόχος του Γ.Γ. του ΟΗΕ ήταν το κέντρισμα των διακοινοτικών συνομιλιών για την λύση της εσωτερικής πτυχής του προβλήματος, η προσπάθεια εντοπισμού μερικών ουσιωδών πτυχών του προβλήματος, και η σμίκρυνση με κάποιο τρόπο των διαφορών. Και η θέση μας είναι ότι δεν μπορεί να τίθεται σαν όρος για την διεξαγωγή των συνομιλιών η αποχώρηση των τουρικών στρατευμάτων, γιατί έχοντας υπ'όψη μας την αδιαλλαξία της Άγκυρας και την πλήρη κάλυψη της από το ΝΑΤΟ στο θέμα αυτό θα οδηγούσε υποθετώντας μια τέτοια θέση σε πλήρη αποτελμάτωση το Κυπριακό. Εξ'άλλου και ο ΟΗΕ και οι φίλοι μας πάντα επιμένουν στην ανάγκη συνομιλιών ενώ παράλληλα ασκούν την πίεση, που μπορούν ν'ασκήσουν στην Τουρκία για την αποχώρηση των στρατευμάτων της.

Ποιά υπήρξε τώρα η θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας έναντι της πρωτοβουλίας Γκουεγιάρ, έναντι των νέων εξελίξεων; Ο Πρόεδρος δήλωσε ύστερα από συνάντηση του με τον Γ.Γ. του ΟΗΕ, ότι δέχεται την προσωπική πρωτοβουλία και την μεθοδολογία του ουσιαστικά όμως απόρριψε τους δείχτες σαν πλαίσιο συζήτησης. Αυτή η θέση κατάφερε κατά την άποψη μας σοβαρότατο πλήγμα στην πρωτοβουλία και κατ'άστροφε μια ατμόσφαιρα πούχε την δυνατότητα να οδηγήσει σπάσιμο του αδιεξόδου.

Ο Ντενιτάς, που από την αρχή είχε αφήσει να διαφανεί η αρνητική θέση έναντι της πρωτοβουλίας Γκουεγιάρ, που δυσχέραινε τα σχέδια του για την ανακήρυξη του κράτους, βρήκε την ευκαιρία ν'απορρίψει την πρωτοβουλία και το χειρότερο, να ενισχύσει τις θέσεις του μέσα στην Τ/Κ κοινότητα. Εκεί, που τον Αύγουστο, όταν ειδηλώθηκε η πρωτοβουλία, οι Τ/Κ προοδευτικές δυνάμεις απομόνωναν με την ενθουσιώδη υποστήριξη του Μνημονίου, τον σωβινιστή Ντενιτάς τώρα, με το κενό που δημιουργούνταν, έβλεπαν το Ντενιτάς να επανέρχεται δριμύτερος με το επιχείρημα: Οι Ελληνοκύπριοι δεν θέλουν την Ομοσπονδία, μόνη λύση η ανακήρυξη του κράτους.

Τι θα γινόταν αν δεχόμασταν τους δείχτες; Θα φέρναμε σε τρομακτικά δύσκολη θέση το Ντενιτάς. Είτε υποχρεωνόταν να πει κι'

αυτός το Ναι οπότεν θα επανήρχιζαν ουσιαστικές συνθμιλίες είτε θάλεγε όχι και δεν θα ξεσιεπάζουνταν απλώς διεθνώς αλλά και μέσα στις Τ/Κ μάζες, που επιθυμούν στην τεράστια τους πλειοψηφία το ξανασιμίξιμο του νησιού στα πλαίσια ενός Ομόσπονδου κράτους. Ας σημειωθεί, ότι η ειλογιική δύναμη του Ντενιτάς είχε πέσει από το 76% στο 51% και αυτή η ιατραιούλα συνεχίζουταν.

Κι' ενείνο που διαδραμάτιζε αποφασιστιιότητα ρόλο στις θετιιές αλλά και τις αρνητιιές εξελίξεις στην Τ/Κ κοινότητα ήταν και είναι οι διιές μας θέσεις γύρω από το θέμα επαναπροσέγγιση, η συνέπεια μας στην ιαταγγελία του σωβνιισμού σ' όλες τις πλευρές και στην διιή μας, η αποφασιστιιότητα μας να προχωρήσουμε προς μια Ομόσπονδη δομή του κράτους.

Λεπτολογούμε γύρω απ' αυτά τα ζητήματα γιατί πιστεύουμε, ότι εσεις που θα επανδρώσετε αύριο τις γραμμές της κυπριακής διανόησης αλλά πιστεύω και τις γραμμές της πολιτιιής πρωτοπορείας, θα πρέπει νάστε σε θέση να προσεγγίζετε την ουσία των προβλημάτων μέσα στα οποία παραδέρνει τόσα χρόνια ο λαός μας. Το κυπριακό πρόβλημα ήταν σχετιιιά απλό όταν στο νησί βρίσιουταν ο βρετανός αποικιακράτης. Αγωνιζόμασταν για το δικαίωμα της αυτοδιάρθεσης και δικιιηρύτταμε ότι όταν το αποιτήσουμε θα ταχθούμε υπέρ της ένωσης με την Ελλάδα. Μια σειρά συγιυρίες και η λανθασμένη ταιτιιή αγώνα που χρησιμοποίησε η δεξιιά σ' αυτόν τον αγώνα γεγονός που έδωσε την δυνατότητα στον Ιμπεριαλισμό να επιβάλει την διιή του λύση οδήγησε στο Δουδίνο και την Ζυρίχη και στο κουτσουρεμένο κυπριακό κράτος. Οι ιατοπινές περιπέτειες, οι δικιοινοτιιές συγιυρούσεις, οι απανωτές νατοιιές συνθμοσιές, το χουντιιό και Εοιαβιτατζίδιιο πραξιιόπημα και η τουριιική εισβολή - ιατοχή, έθεσαν στην πλάστιγγα αυτή τούτη την ύπαρξη του λαού μας κι' επέβαλαν μια αναθεώρηση των στόχων για την σωτηρία πια της πατρίδας. Η πλήρης ανεξαρτησία πια και η συμβίωση έχοντας υπ' όψη τις νέες πραγματιιότητες με το τουριοικυπριακό στοιχείο στα πλαίσια μιας ομοσπονδίας έγινε πια ο μόνος επιιτός, ρεαλιστιιός στόχος για την επίτευξη του οποίου όμως είναι αναπόφευκτοι κάποιοι συμβιβασμοί.

Κι' αυτή η Ομοσπονδία είναι ένας συμβιβασμός. Είναι όμως συμβιβασμός έναντι των Τ/Κ και μπορούμε να τον ιάνουμε φτάνει να μη οδηγεί στον διαμελισμό. Μόνο με τον Ιμπεριαλισμό, με τα ξένα στρατεύματα δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε.

Έτσι λοιπόν ειδηλώθησαν και γύρω απ' αυτό το θέμα των χειρισμών της πρωτοβουλίας Γιουεγιάρ διαφορές μεταξύ του ΑΚΕΛ και του Προέδρου κι' όπως ήταν φυσικό μπήκε σε μια δοκιμασία η Δημοκρατική Συνεργασία. Διαδικής μας επιθυμία είναι όχι μόνο να σωθεί αυτή η Συνεργασία αλλά και να εδραιωθεί και να καταστεί ένας ισχυρός πόλος έλξης δυνάμεων. Αυτό θα εξαρτηθεί από τον τρόπο χειρισμού των ζητημάτων, που βρίσκονται ήδη μπροστά στην κυβέρνηση. Ο Γιουεγιάρ δεν εγινάτέλειψε, παρά τα εμπόδια που ορθώθηκαν μπροστά του, την πρωτοβουλία του. Γίνοντας αυτή την στιγμή κάποιες βολιδοσκοπήσεις κι' ετοιμάζεται ημερησία διάταξη για συνάντηση Κυπριανού - Ντενιτάς. Εμείς λέμε να γίνει αυτή η συνάντηση και να προετοιμαστεί καλά για να μη αποτύχει. Ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ κ. Παπαϊωάννου πρότεινε επίσης την συγκρότηση μιας συνάντησης, άτυπης όπως την αποιάλεσε, όλων των αρχηγών των Ελληνοκυπριακών και των Τουριοκυπριακών Κομμάτων που θα μπορούσε να δημιουργήσει κάποιο κλίμα ενισχυτικό της συνάντησης Κορυφής.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω, ότι το ΑΚΕΛ θα χρησιμοποιήσει όλο το κύρος του και το πολιτικό του ειτόπισμα για να γίνουν στην λεπτή και κρίσιμη αυτή φάση του Κυπριακού οι ορθοί και υπεύθυνοι χειρισμοί από την δική μας πλευρά. Φυσικά είναι τρομερά δύσκολο να διαγράψει κανείς το μέλλο. Όλοι ξέρουμε πόσο ειρημητικά επικίνδυνη είναι η διεθνής κατάσταση και πόσο ασύδοτα και προκλητικά δρα ο ιμπεριαλιστικός παράγοντας σε περιοχές κυρίως νευραλγικής σημασίας όπως είναι η δική μας.

Μπορούμε να σώσουμε το νησί ενώ η γειτονιά μας φλέγεται κι' οι πυρκαϊές απειλούν ν' απλώσουν πιο πέρα, ενώ στην Τουρία οι μαριονέτες του Ιμπεριαλισμού δένουν όλο και πιο στέρεα την χώρα στα επιδρομικά του σχέδια, κι' ενώ σπρώχνεται στο διεθνές πεδίο η κατάσταση από το στρατιωτικό - βιομηχανικό σύμπλεγμα των ΗΠΑ στο χείλος του γιρεμνού; Δεν το κρύβουμε ότι υπάρχουν έτοιμα σενάρια που διαγράφουν την ανακήρυξη Τ/Κ κράτους, σε συγκρούσεις, ανάφλεξη, ανάμιξη των δυό μητέρων πατρίδων, διπλή ένωση και σε κάποιο στάδιο ολοκληρωτική κατάληψη της Κύπρου από την Τουρία. Όλ' αυτά όμως δεν είναι μοιραίο να γίνουν. Η Κύπρος μπορεί να σωθεί. Και θα την σώσει πρωτ' απ' όλα ο λαός της με την εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής, που θα στοχεύει ρεαλιστικούς στόχους, θα θωρακίζει το

ανεξάρτητο κράτος και θα εξασφαλίζει ταυτόχρονα το μέγιστο της διεθνούς αλληλεγγύης. Δεν είναι εύκολο για οποιοδήποτε να καταλύσει το κυπριακό κράτος αν δεν του δωθούν τα προσχήματα.

- Παρεπιμπτόντως είναι τόσο παλαιός ο πόθος για την διατήρηση του ανεξάρτητου κράτους που θέτει την στιγμή αυτή σε κίνηση και την αστινή τάξη της Κύπρου γεγονός, που ειφράστηκε και στην θέση που θιοθέτησε ο Συναγερμός έναντι της πρωτοβουλίας Γιουεγιάρ. Ανεξάρτητα φυσικά από το αν ο Συναγερμός θα επεδίωκε την ένταξη του κράτους αυτού στο ΝΑΤΟ-.

Θα μπορούσαν να ειπωθούν κι' άλλα πολλά για την Κύπρο, για το οικονομικό μας μέτωπο, για τους τρανταγμούς που δέχεται η οικονομία μας με την αύξηση του ελλείμματος, της ανεργίας, που ιτυπά ιδιαίτερα τα στρώματα των νέων επιστημόνων, για τους αγώνες του συνδιαλιστικού μας κινήματος, της ΠΕΟ, πούχε την περασμένη βδομάδα το Συνέδριο της, για τις προσπάθειες του μεγάλου κεφαλαίου να φορτώσει στους ώμους των εργαζομένων τις συνέπειες της κρίσης, θα μπορούσαν να ειπωθούν πολλά για ορισμένα άκρως ανησυχητικά στοιχεία στην ζωή του τόπου, της νεολαίας μας, με τον κυριολεξτικό κατακλιτισμό της ζωής μας από τα υποπροϊόντα της μαζικής κουλτούρας και την αναιμιική αντίσταση του δικού μας πολιτικού μετώπου. Ο χρόνος όμως δεν μας παίρνει. Θέλω μόνο να σας διαβεβαιώσω, ότι το ΑΚΕΑ και το κύλιωμα των μαζικών οργανώσεων, που συνθέτουν το μεγάλο λαϊκό μας κίνημα, αναπτύσσουν σ' ολόκληρο το μέτωπο, το οικονομικό, το πολιτικό, το ιδεολογικό, αποφασιστικούς αγώνες και οι θέσεις της προόδου και της δημοκρατίας οπωσδήποτε προωθούνται. Η άκρα, φιλοϊμπεριαλιστική δεξιά, ύστερα από την σοβαρή της ήττα στις πρόσφατες Προεδρικές ειλογές, αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα, που απειλούν την συνοχή της και οδηγούν σε ανακατατάξεις μέσα στις γραμμές της.

Ο λαός μας έχει όλες τις δυνατότητες με τον συσχετισμό δυνάμεων, που υπάρχει σήμερα στην Κύπρο και πούναι σαφώς υπέρ της Δημοκρατίας (και προσβλέπουμε προς ένα ξεπέραςμα των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν στις γραμμές της Δημοκρατικής Συνεργασίας) ν' ανοίξει τον δρόμο και προς την λύση του Κυπριακού, τέτοιαν που να εξυπηρετεί τα πραγματικά συμφέροντα Ελλήνων και Τούριων και προς μια φιλοπρόοδη, δημοκρατική, φιλειρηνική πορεία. Η Κύπρος μπορεί και πρέπει να γίνει μια γέφυρα ειρήνης στην Ανατολική Μεσόγειο.